ANTHONY MICHAEL COLLINS
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2022. március 31.[1]

C-18/21. sz. ügy

Uniqa Versicherungen AG
kontra
VU

(az Oberster Gerichtshof [legfelsőbb bíróság, Ausztria] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Európai fizetési meghagyásos eljárás – 1896/2006/EK rendelet – Ellentmondás – A 16. cikk (2) bekezdése – 30 napos határidő az európai fizetési meghagyással szembeni ellentmondás benyújtására – 20. cikk – Felülvizsgálat különleges esetekben a 16. cikk (2) bekezdésében megállapított határidő lejártát követően – 26. cikk – A nemzeti eljárásjoggal való kapcsolat – 2020. március 21-től 2020. április 30-ig a polgári ügyekben az összes eljárási határidőt megszakító, Covid19-hez kapcsolódó intézkedésekről szóló nemzeti szabályozás”

I. Bevezetés

1. A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyát az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján az Uniqa Versicherungen AG kérelmére VU ellen kibocsátott európai fizetési meghagyás képezi.[2] Az Uniqa Versicherungen AG e rendelet 16. cikke (2) bekezdésének, valamint 20. és 26. cikkének értelmezését kéri.

2. Az 1896/2006/EK rendelet 16. cikkének (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy az európai fizetési meghagyással szembeni ellentmondást a kézbesítése időpontjától számított 30 napon belül kell megküldeni, ennek hiányában pedig a fizetési meghagyás végrehajthatóvá válik az kötelezettel szemben.[3] Az a kötelezett, aki nem nyújt be ellentmondást az említett 30 napos határidőn belül, az 1896/2006 rendelet 20. cikke alapján bizonyos különleges esetekben a fizetési meghagyás felülvizsgálatát kérheti. Az 1896/2006 rendelet 26. cikke szerint az olyan eljárási kérdésekben, amelyekről a rendelet kifejezetten nem rendelkezik, a nemzeti jogot kell alkalmazni.

[1] Eredeti nyelv: angol.

[2] HL 2006. L 399., 1. o.; helyesbítés: HL 2016. L 33., 39. o.

[3] Lásd az 1896/2006 rendelet 18. cikkének (1) bekezdését.

3. A Covid19-világjárvány csúcspontján, 2020 első harmadában az Osztrák Köztársaság olyan szabályozást fogadott el, amely 2020. március 21-től 2020. április 30-ig valamennyi eljárási határidőt megszakított a polgári ügyekben folyó eljárásokban. Az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság, Ausztria) a Bíróság Hivatalához 2021. január 12-én benyújtott, 2020. november 27-i előzetes döntéshozatal iránti kérelmével annak megállapítását kéri, hogy ellentétes-e az 1896/2006 rendelet 20. és 26. cikkével az ilyen nemzeti szabályozás.

II. Jogi háttér

A. Az európai uniós jog – Az 1896/2006 rendelet

4. Az 1896/2006 rendelet (9) preambulumbekezdése a következőképpen írja le a rendelet célját:

„[…] egy európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozása révén a nem vitatott pénzkövetelésekre vonatkozó határokon átnyúló jogviták egyszerűsítése, felgyorsítása és azok költségeinek csökkentése […] tagállamok közötti […] olyan minimumszabályok megállapítása révén, amelyek betartása szükségtelenné tesz bármely, az elismerést és végrehajtást megelőző köztes eljárást a végrehajtás szerinti tagállamban.”

5. A rendelet (24) preambulumbekezdése a következőképpen szól:

„A határidőn belül benyújtott ellentmondás megszünteti az európai fizetési meghagyásos eljárást, és az ügy automatikusan átalakul polgári peres eljárássá, kivéve, ha a jogosult kifejezetten kérte erre az esetre az eljárás megszüntetését.”

6. A rendelet (25) preambulumbekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az ellentmondás benyújtására rendelkezésre álló határidő lejártát követően egyes különleges esetekben a kötelezett számára jogot kell biztosítani arra, hogy kérelmezze az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatát. A különleges esetekben történő felülvizsgálat nem eredményezhet a kötelezett számára második lehetőséget a követeléssel szembeni ellentmondásra. A felülvizsgálati eljárás során a követelés – a kötelezett által ismertetett különleges körülményekből eredő mértéken túl – nem vizsgálható érdemben. Az egyéb különleges körülmények magukban foglalhatják azt az esetet is, amikor az európai fizetési meghagyás a kérelmet tartalmazó formanyomtatványban megadott valótlan adatokon alapult.”

7. A rendelet (29) preambulumbekezdése úgy szól, hogy e rendelet célja „az Európai Unióban a nem vitatott pénzkövetelések behajtását szolgáló egységes, gyors és hatékony mechanizmus létrehozás[a]”.

8. Az 1896/2006 rendelet 1. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„E rendelet célja:

a) a nem vitatott pénzkövetelésekre vonatkozó határokon átnyúló jogviták egyszerűsítése, felgyorsítása és azok költségeinek csökkentése egy európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozása révén;

[…]”

9. Az „Európai fizetési meghagyással szembeni ellentmondás” címet viselő 16. cikk (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A kötelezett az európai fizetési meghagyással együtt kézhez kapott, a VI. mellékletben található »F« formanyomtatvány felhasználásával a származási bíróságnál ellentmondást nyújthat be az európai fizetési meghagyással szemben.

(2) Az ellentmondást a meghagyás kötelezettnek történő kézbesítése időpontjától számított 30 napon belül kell megküldeni.”

10. A rendelet 17. cikkének (1) bekezdése a következőképpen szól:

„Amennyiben a 16. cikk (2) bekezdésében megállapított határidőn belül a kötelezett ellentmondást nyújt be, az eljárás a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságán a polgári peres eljárásra vonatkozó szabályokkal összhangban folytatódik, kivéve, ha a jogosult kifejezetten kérte, hogy ebben az esetben az eljárást szüntessék meg.

[…]”

11. Az említett rendelet 18. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Amennyiben a 16. cikk (2) bekezdésében megállapított határidőn belül – megfelelő időt engedve az ellentmondás beérkezéséhez – nem nyújtottak be ellentmondást a származási bírósághoz, a származási bíróság a VII. mellékletben található »G« formanyomtatvány felhasználásával haladéktalanul végrehajthatónak nyilvánítja az európai fizetési meghagyást. A bíróságnak ellenőriznie kell a kézbesítés időpontját.”

12. Az 1896/2006/EK rendelet „Felülvizsgálat különleges esetekben” címet viselő 20. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A 16. cikk (2) bekezdésében megállapított határidő lejártát követően a kötelezettnek jogában áll az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatát kérni a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságától, feltéve, hogy haladéktalanul jár el, és:

a) i. a fizetési meghagyást a 14. cikkben előírt valamely módon kézbesítették;

és

ii. a kézbesítés – a kötelezett önhibáján kívül – nem történt meg kellő időben ahhoz, hogy védelméről gondoskodhasson,

vagy

b) a kötelezettet vis maior vagy önhibáján kívüli különleges [helyesen: rendkívüli] körülmények akadályozták abban, hogy a követelés ellen ellentmondással éljen.

(2) A 16. cikk (2) bekezdésében megállapított határidő lejártát követően a kötelezett kérheti az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatát a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságától abban az esetben is, amennyiben a fizetési meghagyást egyértelműen tévesen bocsátották ki, tekintettel az e rendeletben megállapított követelményekre, vagy egyéb különleges körülményekre.

(3) Amennyiben a bíróság – azon az alapon, hogy az (1) és (2) bekezdésben említett felülvizsgálati okok egyike sem áll fenn – a kötelezett kérelmét elutasítja, az európai fizetési meghagyás hatályban marad.

Amennyiben a bíróság úgy határoz, hogy a felülvizsgálat az (1) és (2) bekezdésben megállapított okok valamelyike alapján indokolt, az európai fizetési meghagyás semmis."

13. Az 1896/2006 rendelet „A nemzeti eljárásjoggal való kapcsolat" címet viselő 26. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Minden olyan eljárási kérdésben, amelyről ez a rendelet kifejezetten nem rendelkezik, a nemzeti jogot kell alkalmazni."

B. Az osztrák jog

14. A Bundesgesetz betreffend Begleitmaßnahmen zu COVID-19 in der Justiz (1. COVID-19-Justiz-Begleitgesetz – 1. COVID-19-JuBG) (a Covid19-járvánnyal kapcsolatos, igazságszolgáltatást érintő intézkedésekről szóló szövetségi törvény; a továbbiakban: nemzeti Covid19 törvény)[4] 1. §-a (1) bekezdésének első és második mondata a következőképpen rendelkezik:

„Polgári ügyekben folyó eljárások

A határidők megszakadása

[…] A bírósági eljárásokban 2020. április 30-ával megszakad valamennyi eljárásjogi határidő, amelynek megkezdésére okot adó esemény e szövetségi törvény hatálybalépését követően következik be, valamint megszakadnak az e szövetségi törvény hatálybalépéséig le nem járt eljárásjogi határidők. E határidők 2020. május 1-jén újrakezdődnek. […]"

III. Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

15. A Bezirksgericht für Handelssachen Wien (bécsi központi kerületi kereskedelmi bíróság, Ausztria) 2020. március 6-án elsőfokú bíróságként európai fizetési meghagyást bocsátott ki az Uniqa Versicherungen kérésére. A fizetési meghagyást a Németországban lakóhellyel rendelkező VU részére 2020. április 4-én kézbesítették. VU a fizetési meghagyással szemben 2020. május 18-án ellentmondást terjesztett elő. A Bezirksgericht für Handelssachen Wien (bécsi központi kerületi kereskedelmi bíróság) azzal az indokolással utasította el ezt az ellentmondást, hogy azt VU nem az 1896/2006 rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében előírt 30 napos határidőn belül nyújtotta be.

16. A Handelsgericht Wien (bécsi kereskedelmi bíróság, Ausztria) fellebbezés folytán hatályon kívül helyezte az elsőfokú bíróság végzését. Megállapította, hogy az ellentmondás benyújtásának 1896/2006 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése szerinti határideje a nemzeti Covid19 törvény

[4] Közzétéve a 2020. március 21-én, a 4. COVID-19-Gesetz-nek *(Bundesgesetzblatt* [szövetségi jogi közlöny] ([BGBl.] I 24/2020) abban a változatában, amely akkor volt hatályos, amikor az európai fizetési meghagyást 2020. április 4-én kézbesítették VU részére.

1. §-ának (1) bekezdése értelmében megszakadt. E törvény értelmében valamennyi polgári jogi eljárás keretében 2020. március 22-én vagy azt követően 2020. április 30-áig megkezdődött eljárásjogi határidő megszakad, és 2020. május 1-jével újrakezdődik.

17. Az Uniqa Versicherungen a Handelsgericht Wien (bécsi kereskedelmi bíróság) határozata ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. Az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását kéri.

18. Az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság) megjegyzi, hogy az osztrák jogirodalomban eltérő álláspontok léteznek arra vonatkozóan, hogy vonatkozik-e a nemzeti Covid19 törvény 1. §-ának (1) bekezdése az 1896/2006 rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében az ellentmondás benyújtására előírt 30 napos határidőre, vagy e rendelet 20. cikke kizárja a nemzeti Covid19 törvény alkalmazását. A jogirodalomban néhányan azon a véleményen vannak, hogy az 1896/2006/EK rendelet 20. cikke a vis maiorra vagy a Covid19 válsághoz hasonló különleges körülményekre vonatkozik. A nemzeti jogra való hivatkozás tehát megengedhetetlen. Mások úgy vélik, hogy a nemzeti Covid19 törvény 1. §-ának (1) bekezdését az 1896/2006 rendelet 20. cikke szerinti felülvizsgálati eljárásra vonatkozó szabályok nem „érvénytelenítik". Álláspontjuk szerint az 1896/2006 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése az ellentmondás benyújtására rendelkezésre álló határidő időtartamára korlátozódik. E határidő esetleges megszakadásának kérdése nem szabályozott, így az 1896/2006 rendelet 26. cikke szerint e tekintetben a nemzeti jogot kell alkalmazni. Az 1896/2006 rendelet 20. cikke (1) bekezdésének b) pontja csak „egyes esetekben való méltányosságra" irányul. Az nem tartalmaz semmilyen, kivételes helyzetre, például a jelenlegi Covid19-válságra vonatkozó általános szabályozást.

19. Az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni az [1896/2006 rendelet] 20. és 26. cikkét, hogy e rendelkezésekkel ellentétes az e rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében az európai fizetési meghagyással szembeni ellentmondás benyújtására előírt 30 napos határidőnek a [nemzeti Covid19 törvény] 1. § -ának (1) bekezdése révén történő megszakadása, amely rendelkezés szerint a polgári ügyekben folyó eljárások esetében valamennyi olyan eljárásjogi határidő, amelynek megkezdésére okot adó esemény 2020. március 21-ét követően következett be, vagy amely ezen időpontig nem járt le, 2020. április 30-ával megszakad, és 2020. május 1-jével újrakezdődik?"

IV. A Bíróság előtti eljárás

20. Az Uniqa Versicherungen, VU, a görög és az osztrák kormány, valamint az Európai Bizottság írásbeli észrevételeket nyújtott be.

21. Az Uniqa Versicherungen, a francia és az osztrák kormány, valamint a Bizottság részt vett a 2022. január 19-i tárgyaláson.

V. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

22. Az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság) a kérdésével arra kíván választ kapni, hogy ellentétes-e az 1896/2006/EK rendelet 20. és 26. cikkével olyan nemzeti intézkedésnek a Covid19-világjárvány körülményei között történő elfogadása, amely az európai fizetési meghagyással szembeni ellentmondás benyújtására vonatkozó, a rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében szereplő 30 napos határidő megszakítására irányul.

23. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés elemzése előtt meg kell vizsgálni a Bíróság 1896/2006 rendelettel, különösen annak 16., 20. és 26. cikkével kapcsolatos ítélkezési gyakorlatát.

A. Az 1896/2006/EK rendeletnek és a Bíróság e rendelettel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatának az áttekintése

24. Az 1896/2006 rendelet célja a nem vitatott pénzkövetelésekre vonatkozó határokon átnyúló jogviták egyszerűsítése, felgyorsítása és azok költségeinek csökkentése egy európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozása révén.[5] A rendelet pénzköveteléseknek az Európai Unió egész területén a hitelezők és az adósok számára azonos feltételek mellett történő behajtását szolgáló egységes eszközt hoz létre, ugyanakkor előírja, hogy a rendeletben kifejezetten nem szabályozott minden eljárási kérdésben a tagállamok eljárásjoga alkalmazandó. Az 1896/2006 rendelet így az Európai Unió egész területén egyenlő lehetőségeket biztosít a hitelezők és adósok számára.[6]

25. Az 1896/2006 rendelet 2. cikkének (1) bekezdése az európai fizetési meghagyásos eljárást alkalmazhatóvá teszi a határokon átnyúló jogvitákban. Az említett rendelet 3. cikkének (1) bekezdése szerint a jogvita határon átnyúló ügynek minősül, ha legalább az egyik fél az eljáró bíróság székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban rendelkezik állandó lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel.[7] A jelen ügyben az Uniqa Versicherungen az osztrák polgári bíróságokhoz fordult. VU tartózkodási helye Németországban található. Az 1896/2006 rendelet értelmében tehát határokon átnyúló jogvita áll fenn.

26. Az 1896/2006/EK rendelet által létrehozott európai fizetési meghagyásos eljárás nem kontradiktórius. Az ilyen fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemmel megkeresett nemzeti bíróság kizárólag a kérelem alapján határoz. A kötelezettet nem tájékoztatják az eljárásról.[8] A kötelezett tehát csak a fizetési meghagyás kézbesítésekor értesülhet a kérelemről és annak tartalmáról. A Bíróság megállapította, hogy az európai fizetési meghagyásos eljárás egyoldalúságára tekintettel a védelemhez való jog tiszteletben tartása különösen fontos.[9]

[5] Lásd az 1896/2006 rendelet (9) és (29) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkét. 2019. december 19-i Bondora ítélet (C-453/18, EU:C:2019:1118, 36. pont). A Bíróság megállapította, hogy az 1896/2006 rendelet (8) és (10) preambulumbekezdésének, valamint 26. cikkének együttes olvasatából kitűnik, hogy e rendelet létrehozza az európai fizetési meghagyásos eljárást, amely kiegészítő és szabadon választható eszközként áll a jogosult rendelkezésére, anélkül hogy a nem vitatott követelések behajtására szolgáló, nemzeti jog szerint létező mechanizmusok helyébe lépne, vagy összehangolná azokat. 2016. március 10-i Flight Refund ítélet (C-94/14, EU:C:2016:148, 53. pont).

[6] 2012. december 13-i Szyrocka ítélet (C-215/11, EU:C:2012:794, 30. pont); a 2013. június 13-i Goldbet Sportwetten ítélet (C-144/12, EU:C:2013:393, 28. pont); 2016. március 10-i Flight Refund ítélet (C-94/14, EU:C:2016:148, 53. pont).

[7] Lásd e tekintetben: 2019. december 19-i Bondora ítélet (C-453/18, EU:C:2019:1118, 35. pont).

[8] Az 1896/2006 rendelet 7. cikke kimerítő jelleggel tartalmazza az európai fizetési meghagyás iránti kérelem tartalmára és formájára vonatkozó követelményeket. 2012. december 13-i Szyrocka ítélet (C-215/11, EU:C:2012:794, 25–32. pont). Az európai fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemmel megkeresett bíróság azonban a hitelezőtől a szóban forgó követelés alátámasztása céljából hivatkozott szerződési feltételeket érintően kiegészítő információkat kérhet az e feltételek esetlegesen tisztességtelen jellegére vonatkozó, hivatalból történő vizsgálat elvégzése érdekében. 2019. december 19-i Bondora ítélet (C-453/18, EU:C:2019:1118, 54. pont). Ily módon az 1896/2006 rendelet 7. cikkének kimerítő jellege adott esetben nem teszi lehetővé a hitelezők számára, hogy megkerüljék a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv (HL 1993. L 95., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás: 15. fejezet, 2. kötet, 288. o.) vagy az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) fogyasztóvédelemről szóló 38. cikkének követelményeit.

[9] 2018. szeptember 6-i Catlin Europe ítélet (C-21/17, EU:C:2018:675, 44. és 45. pont). Cyril Nourissat az eljárást „*impitoyable*”-nak, könyörtelennek minősítette. Lásd: Nourissat, C., „Nouveau refus de la Cour de justice de caractériser des circonstances exceptionnelles en matière de réexamen”, Procédures 2016 nº 1, 29. o.

27. Az európai fizetési meghagyás kézbesítését követően a kötelezettet tájékoztatják arról,[10] hogy a fizetési meghagyás kézbesítésének időpontjától számított 30 napon belül vagy kifizeti a jogosultnak a fizetési meghagyásban megjelölt összeget, vagy az 1896/2006 rendelet 16. cikkének megfelelően ellentmondást nyújt be a származási bírósághoz.[11] Az ellentmondásnak nem kell indokolást tartalmaznia,[12] mivel nem szolgál érdemi védekezés keretéül, hanem pusztán a követelés vitatását teszi lehetővé teszi a kötelezett számára.[13] Az ellentmondás az európai fizetési meghagyásos eljárás megszüntetésének rendes mechanizmusa, mivel annak következtében az ügy automatikusan átalakul polgári peres eljárássá, kivéve, ha a jogosult kifejezetten kéri az eljárás megszüntetését.[14] Ahogyan azt a görög kormány írásbeli észrevételeiben megjegyzi, az ellentmondás benyújtása azt eredményezi, hogy már nem áll fenn az 1896/2006 rendelet értelmében nem vitatott pénzkövetelés. Az ellentmondás benyújtására irányuló lehetőség, azáltal, hogy megengedi a kötelezett számára a követelés vitatását, annak ellensúlyozására irányul, hogy az 1896/2006 rendelet által létrehozott rendszer nem írja elő az említett kötelezett részvételét. A kötelezett e lehetőség gyakorlása révén az európai fizetési meghagyás kibocsátását követően vitathatja a követelést.[15]

28. Az ellentmondás benyújtására nyitva álló 30 napos határidő lejárta után az európai fizetési meghagyás kizárólag az 1896/2006 rendelet 20. cikkében tételesen meghatározott „különleges esetekben”[16] vizsgálható felül.[17] Ezenkívül a kötelezett által az európai fizetési meghagyás végrehajtásának a 1896/2006 rendelet 23. cikke szerinti felfüggesztése iránt benyújtott kérelemnek a bíróság csak különleges körülmények között ad helyt. Ahogyan tehát a görög kormány írásbeli észrevételeiben kifejtette, az 1896/2006 rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében szereplő 30 napos határidő lejárta súlyos és visszafordíthatatlan következményekkel járhat a kötelezett számára.

29. Az 1896/2006 rendelet 20. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a kötelezettnek jogában áll az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatát kérni a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságától, feltéve, hogy haladéktalanul jár el, és a kötelezettet vis maior vagy önhibáján kívüli különleges körülmények akadályozták abban, hogy a követelés ellen ellentmondással éljen,[18] vagy ha teljesül három kumulatív feltétel. Először is, hogy fenn kell állniuk olyan rendkívüli körülményeknek, amelyek megakadályozták a kötelezettnek a követeléssel

[10] Lásd az 1896/2006 rendelet 12. cikkének (3) bekezdését. A Bíróság megállapította, hogy az 1896/2006 rendelet európai fizetési meghagyás kézbesítésére vonatkozó minimumszabályainak be nem tartása esetén sérül a gyorsaság és a hatékonyság, illetve a védelemhez való jog tiszteletben tartása közötti egyensúly. 2014. szeptember 4-i eco cosmetics és Raiffeisenbank St Georgen ítélet (C-119/13 és C-120/13, EU:C:2014:2144, 37. pont). Ilyen körülmények között a fizetési meghagyás végrehajthatatlan, az 1896/2006 rendelet 16. cikkében előírt ellentmondási eljárás nem alkalmazható, és nem kezdődik meg az a határidő, amely alatt a kötelezett ellentmondást nyújthat be. 2014. szeptember 4-i eco cosmetics és Raiffeisenbank St Georgen ítélet (C-119/13 és C-120/13, EU:C:2014:2144, 41–43. és 48. pont). Lásd még: 2018. szeptember 6-i Catlin Europe ítélet (C-21/17, EU:C:2018:675, 53. pont). Következésképpen az 1896/2006 rendelet 20. cikkében előírt felülvizsgálati eljárás sem alkalmazható. 2014. szeptember 4-i eco cosmetics és Raiffeisenbank St Georgen ítélet (C-119/13 és C-120/13, EU:C:2014:2144, 43. és 44. pont); 2018. szeptember 6-i Catlin Europe ítélet (C-21/17, EU:C:2018:675, 54. pont).

[11] Az 1896/2006 rendelet 5. cikkének 4. pontja szerint a „származási bíróság” az a bíróság, amelyik az európai fizetési meghagyást kibocsátja.

[12] Lásd az 1896/2006 rendelet 16. cikkének (3) bekezdését. Lásd még a 2015. október 22-i Thomas Cook Belgium ítélet (C-245/14, EU:C:2015:715, 40. pont).

[13] 2013. június 13-i Goldbet Sportwetten ítélet (C-144/12, EU:C:2013:393, 40. pont).

[14] 2014. szeptember 4-i eco cosmetics és Raiffeisenbank St Georgen ítélet (C-119/13 és C-120/13, EU:C:2014:2144, 38. pont). Lásd e tekintetben az 1896/2006 rendelet (24) preambulumbekezdését. A Bíróság a 2014. szeptember 4-i eco cosmetics és Raiffeisenbank St Georgen ítélet (C-119/13 és C-120/13, EU:C:2014:2144) 39. pontjában megállapította, hogy ha ugyanis „az európai fizetési meghagyás alapjául szolgáló követeléseket ellentmondás útján vitatják, akkor már nem alkalmazható az 1896/2006 rendelettel szabályozott sajátos eljárás, mivel az említett rendelet célja 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében csupán »a nem vitatott pénzkövetelésekre vonatkozó határokon átnyúló jogviták egyszerűsítése, felgyorsítása és azok költségeinek csökkentése«.”

[15] 2015. október 22-i Thomas Cook Belgium ítélet (C-245/14, EU:C:2015:715, 28. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[16] 2015. október 22-i Thomas Cook Belgium ítélet (C-245/14, EU:C:2015:715, 29. pont).

[17] 2014. szeptember 4-i eco cosmetics és Raiffeisenbank St Georgen ítélet (C-119/13 és C-120/13, EU:C:2014:2144, 44. pont).

[18] Feltéve, hogy a kötelezett haladéktalanul cselekszik.

szembeni, e célból előírt határidőn belüli ellentmondását, másodszor, a kötelezett részéről ne álljon fenn önhiba, és harmadszor, ez utóbbi haladéktalanul cselekedjen. [19] Ezenfelül az 1896/2006 rendelet 20. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az ellentmondás benyújtására nyitva álló határidő be nem tartása esetén akkor kerülhet sor az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatára, ha a fizetési meghagyást az e rendeletben megállapított követelményekre vagy egyéb különleges körülményekre tekintettel egyértelműen tévesen bocsátották ki. [20]

30. Tekintettel arra, hogy a felülvizsgálati eljárás csak különleges esetekben áll rendelkezésre, a Bíróság úgy ítélte meg, hogy az 1896/2006 rendelet 20. cikkét szigorúan kell értelmezni. [21] Ezenkívül az 1896/2006 rendelet (25) preambulumbekezdésének megfelelően a fizetési meghagyás felülvizsgálatának az említett rendelet 20. cikke szerinti lehetősége nem eredményezhet a kötelezett számára második lehetőséget arra, hogy a követeléssel szemben ellentmondással éljen. [22] Ha a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bírósága elutasítja a kötelezettnek az 1896/2006 rendelet 20. cikke (1) bekezdésének b) pontján vagy 20. cikkének (2) bekezdésén alapuló felülvizsgálati kérelmét, az európai fizetési meghagyás hatályban marad. Ha azonban a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bírósága úgy dönt, hogy a felülvizsgálat megalapozott, az európai fizetési meghagyás semmis.

31. Következésképpen az 1896/2006 rendelet 20. cikke szerinti felülvizsgálati eljárás nem helyettesítheti a 16. cikk szerinti ellentmondási eljárást. A két eljárás jellegét tekintve teljes mértékben eltér egymástól. A kötelezettnek abszolút joga van ahhoz, hogy az 1896/2006/EK rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében meghatározott határidőn belül ellentmondjon az európai fizetési meghagyásnak. Az ellentmondásban nincs szükség indokolásra. Ezzel szemben az 1896/2006 rendelet 20. cikke szerinti felülvizsgálati eljárást csak nagyon szűk körben, „különleges esetekben" és kizárólag a 16. cikk (2) bekezdésében meghatározott határidő lejárta után lehet kezdeményezni.

32. Ezenfelül a kötelezett az európai fizetési meghagyással szemben a származási bíróságnál az európai fizetési meghagyással együtt rendelkezésére bocsátott formanyomtatványon nyújthat be ellentmondást. Ezzel szemben a kötelezettnek az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatát a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságánál kell kérelmeznie, és az 1896/2006 rendelet erre a célra nem biztosít formanyomtatványt.

33. Az 1896/2006 rendelet 26. cikke alapján minden olyan eljárási kérdésben, amelyről ez a rendelet kifejezetten nem rendelkezik, „a nemzeti jogot kell alkalmazni". ilyen esetekben a rendelet analógia útján történő alkalmazására nem kerülhet sor. [23] E tekintetben az 1896/2006 rendelet – a (9) preambulumbekezdésének megfelelően – olyan minimumszabályokat állapít meg, amelyek betartása szükségtelenné tesz bármely, az elismerést és végrehajtást megelőző köztes eljárást a végrehajtás szerinti tagállamban. Az 1896/2006/EK rendelet tehát nem tartalmaz

[19] 2013. március 21-i Novontech-Zala végzés (C-324/12, EU:C:2013:205, 24. pont).

[20] 2015. október 22-i Thomas Cook Belgium ítélet (C-245/14, EU:C:2015:715, 30. pont).

[21] Lásd analógia útján: 2015. október 22-i Thomas Cook Belgium ítélet (C-245/14, EU:C:2015:715, 31. pont).

[22] Lásd analógia útján: 2015. október 22-i Thomas Cook Belgium ítélet (C-245/14, EU:C:2015:715, 48. pont). Az említett ítéletben a Bíróság úgy ítélte meg, hogy az 1896/2006 rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében előírt 30 napos határidő lejártát követően a kötelezett nem kérheti a fizetési meghagyás felülvizsgálatát az említett rendelet 20. cikke alapján azon az alapon, hogy a származási bíróság a szerződésben foglalt joghatósági kikötés miatt nem rendelkezik joghatósággal. Mivel a kötelezettnek tudnia kellett erről a kikötésről, a Bíróság úgy ítélte meg, lehetősége volt arra, hogy ezt a kérdést az ellentmondási eljárás során felvesse. Ezt követően nem hivatkozhatott arra, hogy a fizetési meghagyást különleges körülmények között tévesen bocsátották ki.

[23] 2014. szeptember 4-i eco cosmetics és Raiffeisenbank St Georgen ítélet (C-119/13 és C-120/13, EU:C:2014:2144, 45. pont).

kimerítő eljárást a nem vitatott követelések európai fizetési meghagyás útján történő behajtására vonatkozóan. Ezenkívül az 1896/2006 rendelet 26. cikke megfelel a szubszidiaritás és az arányosság elvének.[24]

B. Az előterjesztett kérdés elemzése

34. A kérdést előterjesztő bíróság, valamint írásbeli észrevételeiben az osztrák kormány is arra hivatkozik, hogy a nemzeti Covid19 törvény 1. §-ának (1) bekezdése által bevezetett általános határidő-megszakítás célja az volt, hogy a Covid19-világjárvány jelentette különleges helyzetben – amelynek során a közösségi élet és a közösségi tevékenység minimálisra korlátozódott – a bírósági eljárásban részt vevő valamennyi fél és képviselőik számára is haladéktalanul biztosítsa az egyértelműséget és a jogbiztonságot. A vírus hatása és a terjedésének megfékezésére hozott karanténintézkedések, köztük a személyes érintkezés lehető legteljesebb elkerülése miatt előrelátható volt, hogy a bírósági személyzet, a jogi tanácsadók és a felek nem tudnak majd a szokásos módon eljárni. Az osztrák jogalkotó emiatt a határidőket általánosságban és nem egyedi esetekre vonatkozóan szakította meg.

35. A nemzeti Covid19 törvény 1. §-ának (1) bekezdése – azáltal, hogy a polgári ügyekben az összes eljárási határidőt, köztük az uniós jogi eszközökben előírt határidőket is meg kívánta szakítani – igen tág alkalmazási körrel rendelkezett. A Bíróság rendelkezésére álló iratokból azonban úgy tűnik, hogy a szóban forgó intézkedés olyan eljárási határidőkre vonatkozott, amelyek az intézkedés hatálybalépése előtt még nem jártak le, és ezeket a határidőket körülbelül öt hétre szakította meg. Ahogyan azt a Bizottság írásbeli észrevételeiben jelezte, a szóban forgó intézkedés nem élesztette újra a már lejárt határidőket, és nem volt egyéb visszaható hatálya sem. Ezenfelül az osztrák kormány a tárgyaláson megerősítette, hogy a Covid19-világjárvány következtében nem hozott egyéb, a határidők megszakítására irányuló intézkedéseket.

36. Az 1896/2006 rendelet 16. cikke nem rendelkezik az abban meghatározott határidő megszakításáról vagy meghosszabbításáról. Pusztán a 30 napos határidőt állapítja meg, amely a fizetési meghagyásnak a kötelezett részére történő kézbesítésétől kezdődik.[25] VU az ellentmondás benyújtása során nem tartotta be az 1896/2006 rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében előírt 30 napos határidőt. Az Uniqa Versicherungen kérelmére kibocsátott európai fizetési meghagyás tehát főszabály szerint végrehajtható az említett rendelet 18. cikke alapján.

37. Első látásra nem tűnik úgy, hogy az 1896/2006 rendelet 16. cikke a nemzeti Covid19 törvény 1. §-ának (1) bekezdéséhez hasonló, a határidőket általában megszakító vagy felfüggesztő intézkedést irányozna elő. Az osztrák kormány és VU írásbeli észrevételeiben ugyanis kifejtette, hogy az 1896/2006 rendelet nem rendelkezik a határidők általános vagy egyéb megszakításáról

[24] Lásd még az 1896/2006/EK rendelet (29) preambulumbekezdését.

[25] Ezzel szemben lásd a kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről szóló, 2007. július 11-i 861/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2007 L 199., 1. o.; helyesbítés: HL 2015. L 141., 118. o.) 14. cikkének (2) bekezdését, amely akként rendelkezik, hogy a bíróság kivételes esetben meghosszabbíthatja a rendeletben foglalt határidőket, amennyiben ez szükséges a felek jogainak védelméhez. Lásd még a polgári és kereskedelmi ügyekben a tagállamközi követelésbehajtás megkönnyítése érdekében az ideiglenes számlazárolást elrendelő európai végzés eljárásának létrehozásáról szóló, 2014. május 15-i 655/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 189., 59. o.) 45. cikkét és (37) preambulumbekezdését. Ezek megkönnyítik az abban foglalt határidőktől való eltérés lehetőségét, amennyiben a bíróság vagy az érintett hatóság számára nem lehetséges azok betartása, és amennyiben az eltérést rendkívüli körülmények indokolják. A Bíróság a 2019. november 7-i K. H. K. (Számlazárolás) ítéletében (C-555/18, EU:C:2019:937, 55. pont) úgy ítélte meg, hogy az ítélkezési szünet időszakai nem minősülnek a 655/2014 rendelet 45. értelmében vett „rendkívüli körülményeknek”. Lásd még a 861/2007 rendelet 14. cikkének (3) bekezdését, amely akként rendelkezik, hogy amennyiben a bíróság kivételes esetben nem tudja betartani a rendeletben előírt határidőket, a lehető leghamarabb megteszi az e rendelkezésekben megkövetelt lépéseket. Az 1896/2006/EK rendeletből hiányoznak azok a rendelkezések, amelyek kifejezetten felhatalmazzák a bíróságokat arra, hogy rendkívüli körülmények között *ad hoc* alapon meghosszabbítsák a határidőket.

vagy felfüggesztéséről, például a fél halála, perképességének elvesztése vagy csőd-/fizetésképtelenségi eljárás megindítása esetére. Az osztrák kormány és VU tehát azt állítja, hogy a határidők megszakítását vagy felfüggesztését ilyen ügyekben a nemzeti jognak kell szabályoznia.

38. E tekintetben megjegyzendő, hogy az 1896/2006 rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében az ellentmondás benyújtására előírt határidő adott esetben nem minden tagállamban azonos. Az említett rendelet (28) preambulumbekezdése értelmében az 1896/2006 rendelet szerinti határidők kiszámítására a határidőkre, időpontokra és határnapokra vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló, 1971. június 3-i 1182/71/EGK, Euratom tanácsi rendeletet[26] kell alkalmazni. Következésképpen annak a tagállamnak a munkaszüneti napjait kell figyelembe venni, amelyben az európai fizetési meghagyást kibocsátó bíróság található. Mivel a tagállamokban a munkaszüneti napok nem egységesek, az ellentmondás benyújtása pontos határidejének meghatározását illetően eltérések mutatkoznak.

39. Az 1896/2006 rendelet 20. cikkének (2) bekezdése – amely az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatáról rendelkezik arra az esetre, ha a fizetési meghagyást egyértelműen tévesen bocsátották ki – az alapeljárás keretében nem alkalmazható. Először is, a Bíróság rendelkezésére álló iratanyagban semmi nem utal arra, hogy az Uniqa Versicherungen javára kibocsátott az európai fizetési meghagyást tévesen bocsátották volna ki. Másodszor, és ami még fontosabb, az 1896/2006 rendelet 20. cikkének (2) bekezdése olyan kritériumokat állapít meg, amelyek meghatározott helyzetekre vonatkoznak, míg a nemzeti Covid19 törvény 1. §-ának (1) bekezdése olyan általános szabályt állapított meg, amely a polgári ügyekben valamennyi eljárási határidőre vonatkozik.

40. Álláspontom szerint a nemzeti Covid19 törvény 1. §-ának (1) bekezdése általános jellege miatt nem tartozik az 1896/2006 rendelet 20. cikke (1) bekezdése b) pontjának hatálya alá. Az utóbbi rendelkezést ráadásul szigorúan kell értelmezni.[27] Valamely személy anélkül hivatkozhat a nemzeti Covid19 törvény 1. §-ának (1) bekezdésére, hogy bizonyítania kellene, hogy vis maior vagy rendkívüli körülmények miatt nem tudott az európai fizetési meghagyással szemben ellentmondást benyújtani.[28] Ezt a következtetést nem változtatja meg az olyan egyedi esetek létezése, amelyekben a Covid19-világjárvány következtében a kötelezett az 1896/2006 rendelet 20. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján ténylegesen hivatkozhatott vis maiorra vagy rendkívüli körülményekre, amennyiben nem nyújtott be időben ellentmondást.

41. Mivel az 1896/2006 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése, 20. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 20. cikkének (2) bekezdése nem irányozza elő a rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében meghatározott határidő általános megszakítását, kérdésként vetődik fel, hogy ellentétes-e ezekkel vagy az 1896/2006 rendelet bármely más rendelkezésével a nemzeti Covid19 törvény 1. §-ának (1) bekezdéséhez hasonló általános intézkedés elfogadása.

42. Úgy vélem, hogy nem. Ahogyan az a rendelet (9) preambulumbekezdéséből és 26. cikkéből kitűnik, az 1896/2006 rendelet nem kívánja kimerítő jelleggel összehangolni az európai fizetési meghagyásra irányadó eljárási szabályokat.[29] Az 1896/2006/EK rendelet inkább

[26] HL 1971. L 124., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 1. fejezet, 1. kötet, 51. o.; helyesbítés: HL 2014. L 291., 20. o.

[27] Lásd a jelen indítvány 30. pontját. A 2014. szeptember 4-i eco cosmetics és Raiffeisenbank St Georgen ítélet (C-119/13 és C-120/13, EU:C:2014:2144, 45. pont) tükrében az 1896/2006 rendelet 20. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 20. cikkének (2) bekezdése elvont és általános módon nem alkalmazható analógia útján a Covid19 világjárvány miatt kialakult helyzetekre.

[28] Ilyen például a betegség vagy a karanténintézkedések.

[29] Lásd analógia útján a 861/2007 rendelet 19. cikkét és 21. cikkének (1) bekezdését, valamint a 655/2014 rendelet 46. cikkének (1) bekezdését.

minimumszabályokat állapít meg annak érdekében, hogy biztosítsa egy másik tagállamban kibocsátott fizetési meghagyás elismerését és végrehajtását anélkül, hogy azt megelőzően a végrehajtás helye szerinti tagállamban köztes eljárást kellene indítani. Ennélfogva úgy vélem, hogy a határidők Covid19-világjárvány miatti általános megszakítása olyan eljárási kérdés, amellyel az 1896/2006 rendelet nem foglalkozik. A rendelet 26. cikke értelmében tehát az a nemzeti jog hatálya alá tartozik. [30]

43. Az 1896/2006 rendelet 26. cikke alapján elfogadott nemzeti eljárási intézkedések nem lehetnek hátrányosan megkülönböztető jellegűek és ezáltal kedvezőtlenebbek, mint a hasonló belföldi helyzetekre irányadó rendelkezések, és nem sérthetik az említett rendelet által követett célokat. [31]

44. Úgy tűnik – amit a kérdést előterjesztő bíróság feladata ellenőrizni –, hogy a nemzeti Covid19 törvény 1. §-ának (1) bekezdése sem közvetlenül, sem közvetve nem volt hátrányosan megkülönböztető jellegű, mivel a polgári ügyekben valamennyi eljárási határidőre vonatkozott függetlenül attól, hogy milyen jogalapon indították meg az eljárást. Ahogyan ugyanis azt az osztrák kormány a tárgyaláson megjegyezte, az európai fizetési meghagyással azonos célú párhuzamos nemzeti eljárások létezése miatt tiltott eltérő bánásmód akkor valósulhatott volna meg, ha az osztrák jog a nemzeti eljárások tekintetében megszakította volna a határidőket, míg az 1896/2006 rendelet szerinti határidőkre nem alkalmazott volna ezzel azonos szabályokat.

45. Álláspontom szerint a nemzeti Covid19 törvény 1. §-ának (1) bekezdéséhez hasonló nemzeti intézkedés nem sérti az 1896/2006 rendelet célkitűzéseit, mivel a határidők általános megszakítása nem jelent az európai fizetési meghagyás elismeréséhez és végrehajtásához szükséges további eljárási lépést. Az 1896/2006 rendelet által létrehozott egységes mechanizmus változatlanul fennáll. A szóban forgó nemzeti intézkedés nem rótt további eljárási terhet a jogosultakra. Pusztán azt biztosította, hogy az európai fizetési meghagyással szembeni ellentmondás benyújtására rendelkezésre álló határidő a Covid19–világjárvány csúcspontján korlátozott időre megszakadt. A nemzeti jogalkotó tehát biztosította az 1896/2006 rendelet hatékony működését azáltal, hogy megőrizte a jogosultak és a kötelezettek eljárási érdekei között a rendelet által létrehozott megfelelő egyensúlyt, így mindkettőjük jogait megvédte.

46. Ezenfelül az 1896/2006 rendelet céljai nem érhetők el az európai fizetési meghagyás címzettjei Charta 47. cikkében biztosított védelemhez való jogának csorbításával. [32] Amint azt már jeleztem, a két eljárás eltérő jellegére tekintettel a felülvizsgálati eljárás nem helyettesíti az ellentmondási eljárást. [33] A felülvizsgálati eljárás kimenetele sem garantált. Ezzel szemben az ellentmondási eljárás biztosítja, hogy a követeléseket ne tekintsék nem vitatottaknak, és azokat rendes polgári eljárás keretében bírálják el, ezáltal megőrizve a kötelezettnek az igazságszolgáltatáshoz való tényleges hozzáférését. A Covid19-világjárvány egyedi és előre nem látható jellege mindenkit

[30] Az Uniqa Versicherungen írásbeli észrevételeiben kifejtette, hogy ha az uniós jogalkotó azt akarta volna, hogy a 30 napos határidő vis maior vagy rendkívüli körülmények miatt megszakadjon, akkor rendelkezett volna erről. Ez az érvelés figyelmen kívül hagyja a 26. cikket, amely kifejezetten úgy rendelkezik, hogy minden olyan eljárási kérdésben, amelyről az 1896/2006 rendelet nem rendelkezik, a nemzeti jogot kell alkalmazni.

[31] Noha az 1896/2006 rendelet 26. cikke konkrétan rendelkezik a nemzeti jog alkalmazásáról, az általános ítélkezési gyakorlat szerint az eljárási kérdésekre vonatkozó uniós szabályozás hiányában az ilyen szabályok meghozatala az eljárási autonómia elve alapján az egyes tagállamok belső jogrendjébe tartozik, azzal a feltétellel, hogy e szabályok nem lehetnek kedvezőtlenebbek a hasonló jellegű belső jogi helyzetekre vonatkozókhoz képest (az egyenértékűség elve), és nem tehetik gyakorlatilag lehetetlenné vagy rendkívül nehézzé az uniós jog által biztosított jogok gyakorlását (a tényleges érvényesülés elve). Lásd ebben az értelemben: 2016. március 17-i Bensada Benallal ítélet (C-161/15, EU:C:2016:175, 24. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[32] Lásd analógia útján: 2018. szeptember 6-i Catlin Europe ítélet (C-21/17, EU:C:2018:675, 33. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Lásd még: 2015. október 22-i Thomas Cook Belgium ítélet (C-245/14, EU:C:2015:715, 41. pont).

[33] Lásd a jelen indítvány 26–32. pontját.

érintett valamilyen mértékben. A Covid19-világjárvány kapcsán felülvizsgálati eljárás megindítására kötelezni a kötelezetteket súlyos terhet rótt volna utóbbiakra. Végezetül – amint azt az osztrák kormány a nemzeti Covid19 törvénye 1. §-a (1) bekezdése elfogadásának indokolásaként kifejtette –, az egyedi ügyekben a felülvizsgálati eljárás kötelezettek általi gyakori megindítása a bíróságok elé kerülő ügyek számának növekedéséhez vezethetett volna, ami a Covid19-világjárvány nyomán hátrányosan befolyásolta volna az igazságszolgáltatás megfelelő működését. [34]

47. Az 1896/2006 rendelet által létrehozott rendszer előirányozza, hogy az ellentmondási eljáráshoz való hozzáférés alapvető fontosságú a felek közötti igazságos és méltányos egyensúly megteremtése, valamint az európai fizetési meghagyás címzettjei védelemhez való jogának tiszteletben tartása szempontjából. Álláspontom szerint az európai fizetési meghagyás címzettjei részére az ilyen meghagyás elleni hatékony ellentmondási lehetőség, ezáltal a bíróság általi meghallgatásuk biztosításának elmulasztása a Covid19-világjárvány következtében felmerült helyzetekben alkalmas lett volna arra, hogy aláássa az 1896/2006 rendelet által a jogosultak és a kötelezettek között kialakított kényes egyensúlyt, ezáltal sértette volna a Charta 47. cikkét. [35]

48. A kérdést előterjesztő bíróságnak a nemzeti Covid19 törvény 1. §-a (1) bekezdése céljaira és hatályára vonatkozó magyarázatával összhangban úgy tűnik, hogy ez az intézkedés közérdekű, jogszerű célt is követett. A 2020. évi Covid19-világjárvány csúcspontján biztosított mintegy öt hetes megszakítás [36] rövid volt, tekintettel a közegészségügyi válság súlyosságára és az akkoriban uralkodó általános bizonytalanságra. A megszakítás kezdő és befejező időpontját egyértelmű és átlátható módon állapították meg. A szóban forgó intézkedés tehát tiszteletben tartotta az arányosság elvét és megőrizte a jogbiztonságot, ezáltal elősegítette az igazságszolgáltatás megfelelő működését.

VI. Végkövetkeztetés

49. A fenti megfontolások tükrében azt javaslom, hogy a Bíróság az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság, Ausztria) által feltett kérdést a következőképpen válaszolja meg:

Az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló, 2016. december 12-i 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 16., 20. és 26. cikkével nem ellentétes a Covid19-világjárvány körülményei között olyan nemzeti intézkedés elfogadása, amely megszakította az európai fizetési meghagyással szembeni ellentmondás benyújtására vonatkozó, a rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében szereplő 30 napos határidőt.

[34] Például a világjárvány kezelése érdekében hozott intézkedések közvetlen következményeként felhalmozódó elmaradások miatt.

[35] Főszabály szerint a határidők rendkívüli körülményekre tekintettel történő merev alkalmazása sértheti a Charta 47. cikkét. Lásd analógia útján: EJEB, 2010. április 1., Georgiy Nikolayevich Mikhaylov kontra Oroszország, CE:ECHR:2010:0401JUD000454304, 57. pont).

[36] Álláspontom szerint a nemzeti Covid19 törvény 1. §-ának (1) bekezdése nem változtatta meg az 1896/2006 rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében előírt 30 napos határidőt, hanem pusztán megszakította azt egy meghatározott időtartamra.